

Lovtidende A

2017

Udgivet den 21. marts 2017

20. marts 2017.

Nr. 250.

Anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

I medfør af § 26, stk. 2¹⁾, i lov nr. 112 af 3. februar 2012 om tilhold, opholdsforbud og bortvisning og § 5, stk. 2²⁾, i lov nr. 434 af 1. maj 2013 om ændring af straffeloven, udlændingeloven og lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning (Styrket indsats mod tvang i forbindelse med ægteskaber og religiøse vielser) bestemmes, at lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning skal gælde for Grønland i følgende affattelse:

Kapitel 1

Tilhold og opholdsforbud

§ 1. Ved tilhold kan en person forbydes at opsøge en anden ved personlig, mundtlig eller skriftlig henvendelse, herunder ved elektronisk kommunikation, eller på anden måde kontakte eller følge efter den anden.

§ 2. Tilhold kan gives, hvis

- 1) der er begrundet mistanke om, at en person
 - a) har krænket en andens fred ved at forfølge eller genere den anden ved kontakt mv. som anført i § 1 eller
 - b) mod den anden har begået kriminelt forhold, der kan sidestilles med en sådan fredskrænkelse, og
- 2) der er bestemte grunde til at antage, at den pågældende fortsat vil krænke den anden som anført i nr. 1.

Stk. 2. Tilhold kan endvidere gives, hvis

- 1) der er begrundet mistanke om, at en person har begået en overtrædelse af kriminallovens bestemmelser om drab, røveri, frihedsberøvelse, vold, brandstiftelse, voldtægt eller anden seksualforbrydelse eller forsøg på en af de nævnte forbrydelser, og
- 2) den forurettede eller dennes nærmeste efter lovovertrædelsens grovhed ikke findes at skulle tåle kontakt mv. med den pågældende som anført i § 1.

Stk. 3. Tilhold kan derudover gives, hvis en person med rimelig grund mistænkes for at have begået eller forsøgt at begå en overtrædelse af kriminallovens bestemmelse om ulovlig tvang ved at tvinge en anden til ægteskab eller en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed. Politimesteren kan uanset betingelserne i § 14 træffe afgørelse om tilhold efter 1. pkt.

§ 3. Ved opholdsforbud kan en person forbydes at opholde sig eller færdes i et nærmere afgrænset område i nær-

heden af en anden persons bolig eller arbejds-, uddannelses- eller opholdssted eller andet område, hvor denne ofte færdes.

§ 4. Opholdsforbud kan gives, hvis betingelserne for tilhold efter § 2 er opfyldt, når

- 1) mistanken angår oftere gentagen krænkelse efter § 2, stk. 1, nr. 1, forsætlig overtrædelse af et tilhold efter § 1 eller en lovovertrædelse omfattet af § 2, stk. 2 eller 3, eller § 8, nr. 1, og
- 2) et tilhold efter § 1 ikke kan anses for tilstrækkeligt til at beskytte den anden person.

§ 5. Et tilhold gives for et bestemt tidsrum på indtil 5 år. Et opholdsforbud gives for et bestemt tidsrum på indtil 1 år.

§ 6. Et tilhold eller opholdsforbud kan udstrækkes til at omfatte et medlem af forurettedes husstand, hvis det findes nødvendigt af hensyn til formålet med tilholdet eller opholdsforbuddet.

Kapitel 2

Bortvisning

§ 7. Ved bortvisning kan en person over 18 år forbydes at opholde sig i sit hjem.

§ 8. En person kan bortvises, når

- 1) der er begrundet mistanke om, at den pågældende mod et medlem af sin husstand har begået en overtrædelse af kriminallovens §§ 74, 75 eller 98 eller en overtrædelse af kriminallovens kapitel 18-20, der anses som en grov lovovertrædelse, eller at den pågældende har optrådt på en måde, der i øvrigt indebærer en trussel om vold mod et medlem af husstanden, og

- 2) der efter det oplyste er bestemte grunde til at antage, at den pågældende ved forbliven i hjemmet vil begå en lovovertrædelse, der er nævnt i nr. 1.

§ 9. Politiet kan i forbindelse med behandlingen af en sag om bortvisning tage en person i midlertidig varetægt, når personen med rimelig grund antages at have optrådt på en måde, der indebærer en trussel om vold mod et medlem af personens husstand.

Stk. 2. For den midlertidige varetægt gælder i øvrigt reglerne om anholdelse i retsplejelovens §§ 350-356. Den midlertidige varetægt kan ikke udstrækkes ud over 24 timer.

§ 10. Bortvisning sker for et bestemt tidsrum på indtil 4 uger.

§ 11. Senest samtidig med en afgørelse om bortvisning skal politiet underrette kommunen om sagen.

Stk. 2. Ved underretning af kommunen skal endvidere sendes oplysninger og dokumenter i sagen, herunder elektronisk lagrede data, der er nødvendige for de sociale myndigheders behandling af sagen.

Kapitel 3

Fælles bestemmelser

§ 12. Tilhold, opholdsforbud og bortvisning må ikke stå i misforhold til den herved forvoldte forstyrrelse af den pågældendes forhold, hensynet til den eller dem, som foranstaltningen skal beskytte, og karakteren af den adfærd, der er udvist fra den pågældendes side.

§ 13. Tilhold, opholdsforbud og bortvisning omfatter ikke kontakt, ophold eller færden, som af særlige grunde må anses for beføjet.

§ 14. Tilhold, opholdsforbud og bortvisning kan besluttes, når en person, som foranstaltningen skal beskytte, anmoder om det, eller når almene hensyn kræver det.

§ 15. I sager om tilhold, opholdsforbud og bortvisning vejleder politiet parterne om reglerne i denne lov, når der er anledning til det.

Stk. 2. Afgørelse om tilhold, opholdsforbud og bortvisning træffes af politimesteren.

Stk. 3. Rigsadvokaten behandler klager over tilhold, opholdsforbud og bortvisning. Rigsadvokatens afgørelse kan ikke påklages.

§ 16. Afgørelser om tilhold, opholdsforbud og bortvisning skal forkyndes. Ved forkyndelse af opholdsforbud og bortvisning skal den pågældende vejledes om retten til at kræve afgørelsen indbragt for retten.

Kapitel 4

Domstolsprøvelse

§ 17. Den, der gives opholdsforbud eller bortvises, kan, inden 14 dage efter at afgørelsen er forkyndt for den pågældende, kræve, at politiet indbringer afgørelsen for kredsretten.

Stk. 2. Den, der kræver en afgørelse om opholdsforbud eller bortvisning indbragt for retten (klageren), skal til politiet oplyse en adresse og et eventuelt telefonnummer, hvortil indkaldelse til et eventuelt retsmøde kan meddeles. Forkyndelse af indkaldelse til retsmøde er ikke nødvendig.

Stk. 3. Sagen skal snarest muligt og senest inden 1 uge efter modtagelse af anmodningen indbringes for kredsretten på det sted, hvor oplysning i sagen mest hensigtsmæssigt må antages at kunne tilvejebringes. I sager om bortvisning skal indbringelse dog ske inden 24 timer.

Stk. 4. Anmodning om indbringelse for retten har ikke opsættende virkning.

§ 18. Der beskikkes en rettergangsfuldmægtig efter reglerne i retsplejelovens §§ 322 og 323, for den, der kræver en afgørelse om bortvisning indbragt for retten. Der kan beskikkes en rettergangsfuldmægtig efter reglerne i retsplejelovens §§ 322 og 323 for den, der kræver en afgørelse om opholdsforbud indbragt for retten, hvis retten efter sagens beskaffenhed, indgrebets karakter, klagerens person og omstændighederne i øvrigt finder det ønskeligt. Den beskikkede rettergangsfuldmægtig har samme beføjelser som en forsvarer i en kriminalsag. Om salær og godtgørelse for udlæg til en beskikket rettergangsfuldmægtig gælder samme regler som for beskikkede forsvarere, jf. retsplejelovens § 331. Retsplejelovens § 260, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Der kan beskikkes en bisidder for en forurettet, der skal afgive forklaring i retten. Reglerne i retsplejelovens § 333, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse. Om salær og godtgørelse for udlæg til den beskikkede bisidder gælder retsplejelovens § 333, stk. 4.

§ 19. Sagen behandles mundtligt, men kan efter rettens bestemmelse behandles skriftligt, hvis det findes ubetænkeligt.

Stk. 2. Behandles sagen mundtligt, skal retsmøde afholdes snarest muligt. Såfremt anmodningen om sagens indbringelse for retten fremsættes ved forkyndelsen af en førstegangsaftagelse om bortvisning, skal retsmøde afholdes inden 5 dage.

Stk. 3. Klageren har ret til at være til stede i et eventuelt retsmøde og udtale sig, medmindre retten finder, at dette af særlige grunde er nytteløst eller skadeligt for den pågældende. Sagen kan behandles, selv om den pågældende udebliver. Er der beskikket rettergangsfuldmægtig efter § 18, stk. 1, kan sagen dog kun behandles, hvis den beskikkede rettergangsfuldmægtig er mødt.

Stk. 4. Retten træffer afgørelse på grundlag af sagens dokumenter og forklaringen i retten fra klageren. Under særlige omstændigheder kan retten tillade yderligere bevisførelse.

Stk. 5. Rettens afgørelse træffes ved beslutning. Går afgørelsen ud på, at indgrebet godkendes, anføres i beslutningen de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne er opfyldt.

Stk. 6. Pålægges der klageren sagsomkostninger i en kriminalsag, der angår forhold, som har givet anledning til opholdsforbuddet eller bortvisningen, pålægges det ved dommen i kriminalsagen tillige den pågældende at betale om-

kostningerne ved sagen om opholdsforbud eller bortvisning. Retten kan dog undtagelsesvis bestemme, at disse omkostninger helt eller delvis skal betales af statskassen, såfremt særlige omstændigheder taler for det.

§ 20. I øvrigt gælder retsplejelovens regler om kriminalretsplejen.

Stk. 2. Med hensyn til erstatningskrav finder retsplejelovens § 493 anvendelse. Med hensyn til midlertidig frihedsberøvelse efter § 9 finder retsplejelovens § 486 dog anvendelse, når bortvisning ikke gennemføres eller godkendes.

Kapitel 5

Foranstaltninger

§ 21. Den, der er givet et tilhold efter § 1, et opholdsforbud efter § 3 eller er bortvist efter § 7, idømmes foranstaltninger efter kriminalloven for forsætlig overtrædelse heraf.

Stk. 2. Overtrædelse af stk. 1 påtales kun efter den forurettedes anmodning, medmindre almene hensyn kræver det.

Kapitel 6

Ændring i anden lovgivning

§ 22. I lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser, som sat i kraft for Grønland ved anordning nr. 472 af 25. september 1984, som ændret ved anordning nr. 1197 af 21. december 1995 og anordning nr. 1148 af 26. november 2004, foretages følgende ændring:

1. I § 1, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »kriminallov for Grønland«: »eller lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning«.

Kapitel 7

Ikrafttræden

§ 23. Anordningen træder i kraft den 1. april 2017.

Givet på Christiansborg Slot, den 20. marts 2017

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Søren Pape Poulsen

-
- 1) Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Grønland, men kan med undtagelse af §§ 22 og 23 ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger."
 - 2) Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Grønland, men §§ 2 og 3 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger."